

Заверуха В.

Федотова Т. А., к.е.н., доцент

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Україна, м. Дніпро

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ «LOW-CARBONECONOMY» НА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ РІВНІ

В загальнонауковому сенсі «low-carboneconomy» - це економіка, заснована на джерелах з низьким рівнем викидів вуглецю, що має мінімальний обсяг викидів парникових газів (ПГ) в біосферу, але конкретно відноситься до вуглекислих газів. Першим цей термін був озвучений в Європейській раді в 1985 році, як ініціатива партії зелених [2]. Викиди ПГ є домінуючою причиною спостережуваного глобального потепління (зміни клімату) з середини 20-го століття [1]. Продовження емісії парникових газів призведе до подальшого потепління і довгострокових змін у всьому світі, збільшуючи ймовірність серйозних і необоротних наслідків для людей і екосистеми [2].

У багатьох країнах світу розробляються і впроваджуються стратегії, які впливають на зменшення викидів ПГ. Ці стратегії спрямовані на досягнення цілей в області соціального, економічного та екологічного розвитку, одночасно скорочуючи довгострокові викиди парникових газів і підвищуючи стійкість до наслідків зміни клімату. Багато країн прагне стати низьковуглецевими економіками в рамках національної стратегії.

Комплексна стратегія щодо пом'якшення наслідків зміни клімату полягає в нейтралізації вуглецю. Метою таких прагнень є інтеграція всіх аспектів виробництва, сільського господарства, транспорту і виробництва електроенергії навколо технологій, які виробляють енергію і матеріали з невеликою кількістю викидів парникових газів і, таким чином, навколо населення, будівель, машин, і пристрою, які ефективно використовують ці енергії і матеріали, а також утилізують або переробляють свої відходи, щоб мати мінімальний вихід ПГ. Деякі країни зобов'язалися скоротити свої викиди на 100% за рахунок компенсації викидів, а не припинити всі викиди (вуглецевий нейтралітет), іншими словами, випромінювання не припиниться, а буде тривати і буде компенсовано в іншому географічному районі. Система торгівлі викидами в ЄС дозволяє компаніям купувати міжнародні вуглецеві кредити, тому компанії можуть направляти чисті технології, щоб просувати інші країни для прийняття низьковуглецевих розробок.

Таким чином, зазначена проблематика має достатньо велику кількість аспектів. В таких умовах, для розроблення рекомендаційної частини в першу чергу необхідне узагальнення дефініції та концепції «low-carboneconomy».

В цілому «low-carboneconomy» - це економіка з низьким рівнем використання палива або економіка, заснована на джерелах енергії з низьким вмістом вуглецю, що має мінімальний обсяг викидів парникових газів (ПГ) в біосферу, але конкретно відноситься негативно до вуглекислого газу парникових газів [3].

Проаналізуємо переваги низьковуглецевих економік. Низьковуглецеві економіки надають багато переваг для стійкості екосистем, торгівлі, зайнятості, охорони здоров'я, енергетичної безпеки і конкурентоспроможності промисловості. Так, стратегії розвитку з низьким рівнем викидів для сектора землекористування можуть визначати пріоритетність захисту екосистем, не тільки для скорочення викидів, але також для захисту біорізноманіття та захисту місцевих джерел. Перехід на низьковуглецеву, екологічно стійку і соціально стійку економіку, може стати потужним стимулом для створення робочих місць, підвищення рівня зайнятості, соціальної справедливості та подолання бідності при належному управлінні, при повній участі урядів, працівників і організацій роботодавців.

В загальному вигляді такі концепції, як «низьковуглецева» економіка і економіка з низьким рівнем викидів вуглецю, стали все більш популярними в міжнародному дискурсі

інститутів, таких як ОЕСР, ООН і ЄС у зв'язку з фінансовою кризою в 2008 році, як потенційний напрям виходу з економічної кризи. Кожна з цих концепцій використовувалася різними способами, охоплюючи ряд проблем, таких як «зелені інновації» або пом'якшення наслідків зміни клімату.

Програма Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища (ЮНЕП) визначає «зелену економіку», як економіку, «яка призводить до поліпшення добробуту людей і соціальної справедливості, а також значно знижує екологічні ризики і екологічні дефіцити». Будучи одним з найактивніших новаторських органів розробки «зеленого» зростання, ОЕСР визначила концепцію, яка сприяє економічному розвитку забезпечуючи при цьому, щоб природні активи продовжували надавати ресурси та екологічні послуги, на які спирається на наш добробут.

Для цього вони повинні стимулювати інвестиції та інновації, які будуть підтримувати стійке зростання. Щоб полегшити перехід до «low-carbon economy», потрібно поєднання заходів щодо зниження інтенсивності вуглецю. Уряду слід підтримувати і забезпечувати фінансуванням таких заходів.

Використані джерела

1. What does green economy mean? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.unece.org/sustainable-development/green-economy/what-does-green-economy-mean>.
2. Потапенко В. Г. «Зелена» економіка в системі стратегічних пріоритетів безпечного розвитку України // Потапенко В. Г. // Економічний часопис-XXI. – 2012.- № 3-4. — С. 9-11.
3. Зелена економіка»: діоксиду вуглецю emissions (kt). -Режим доступу: <https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LEND>.